

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kfv.III.45.021/2026/3.

A tanács tagjai: Dr. Farkas Katalin a tanács elnöke

Dr. Bérces Nóra előadó bíró

Dr. Kovács András bíró

Dr. Magyarfalvi Katalin bíró

Dr. Varga Eszter bíró

A felperes: felperes neve
(felperes címe)

A felperes képviselője: dr. Lux Anita ügyvéd
(felperesi képviselő címe)

Az alperes: ... Vármegyei Kormányhivatal
(alperes címe)

Alperesi képviselő: Dr. Ujjné dr. Urbán Zsuzsanna kamarai jogtanácsos

A per tárgya: foglalkoztatás-felügyeleti ügyben indult közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

Az eljáró bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma: a Miskolci
Törvényszék 103.K.700.069/2025/33. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2024. május 15-én 9 órától szóbeli megállapodás alapján, egyszerűsített foglalkoztatás keretében, sofőr munkakörben foglalkoztatott munkavállalója foglalkoztatását 2024. május 15-én 10 óra 21 perc 49 másodperckor jelentette be az egyszerűsített foglalkoztatottak nyilvántartásába a Nemzeti Adó- és Vámhivatal (a továbbiakban: NAV) irányába, mobilapplikáción keresztül.

[2] Az alperes 2024. május 15-én 10 óra 17 perckor foglalkoztatás-felügyeleti ellenőrzést folytatott le, majd 2024. október 14-én közigazgatási hatósági eljárást indított a felperessel szemben, amelynek eredményeként a 2024. december 12-én kelt határozatával 600.000 forint munkaügyi bírsággal sújtotta a felperest a bejelentési kötelezettség megsértésére vonatkozó jogsértés miatt, kötelezte továbbá a felperest, hogy a munkavállalót érintően 2024. április 16-tól 2024. május 15-ig terjedő teljes időszakra vonatkozóan tegyen eleget a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) szabályai szerint a munkaszerződés írásba foglalási kötelezettségének, illetve a teljes időszakra visszamenőlegesen az általános teljes napi munkaidős munkaviszonynak megfelelően a munkaviszony létesítésével kapcsolatos bejelentési kötelezettségének. Megállapította, hogy 2024. április 16-tól 2024. május 15-ig a felperes és a munkavállaló között foglalkoztatásra irányuló jogviszony, munkaviszony állt fenn. A határozatot – többek között – a foglalkoztatás-felügyeleti hatóság tevékenységéről szóló 115/2021. (III.10.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 2. § c) pont ca) alpontjában és 18. § (4) bekezdés a) pontjában, az egyszerűsített foglalkoztatásról szóló 2010. évi LXXV. törvény (a továbbiakban: Efo.tv.) 3. § (1) bekezdésében és 11. §-ában, a foglalkoztatást elősegítő szolgáltatásokról és támogatásokról, a foglalkoztatás felügyeletéről szóló 2020. évi CXXXV. törvény (a továbbiakban: Fftv.) 7. § (4) bekezdés a) pontjában, valamint a közigazgatási szabályszegések szankcióiról szóló 2017. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Szankció tv.) 9. § (3) bekezdésében foglaltakra alapította.

A felperes keresete és az alperes védírata

[3] A felperes keresetében az alperes határozatának elsődlegesen a megsemmisítését, másodlagosan a megváltoztatását, harmadlagosan a megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte. Állítása szerint a munkaviszony bejelentése a foglalkoztatás-felügyeleti ellenőrzés kezdetét megelőzően, 2024. május 15-én 9 óra 21 perc 49 másodperckor megtörtént, ami az eBEV portálon lekérdezhető és visszaigazolt módon megállapítható.

[4] Az alperes védíratában a kereset elutasítását kérte határozatában foglalt jogi és ténybeli indokai fenntartásával. Hangsúlyozta, hogy a bejelentés szempontjából érvényes időpont az elfogadó nyugtán szereplő 2024. május 15. 10 óra 21 perc 49 másodperc.

A bíróság ítélete

[5] A bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. Kifejtette, hogy – tekintettel a NAV bíróság megkeresésére adott válaszában foglaltakra – a bejelentés szempontjából az elfogadó nyugtán szereplő 2024. május 15. 10 óra 21 perc 49 másodperc időpont az érvényes.

[6] Mivel a rendelkezésre álló adatok alapján a munkavállaló 2024. május 15-én 9 órától végzett munkát a felperesnél, a felperes a munkavégzést megkezdését, valamint a foglalkoztatás-felügyeleti hatósági ellenőrzés megkezdését követően jelentette be a munkavállalót a NAV-hoz, erre tekintettel az alperesi határozat jogszerű volt. A határozat tartalmazta az alperes által relevánsnak tartott mérlegelési szempontokat és azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság összegének meghatározásánál figyelembe vett a felperes javára, valamint terhére.

A felülvizsgálati kérelem

[7] A jogerős ítélet ellen a felperes élt felülvizsgálati kérelemmel, amelyben elsődlegesen annak megváltoztatását és a kereseti kérelemnek történő helyt adást, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítást kérte. Felülvizsgálati kérelme befogadását a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ab) és ad) alpontjai alapján kérte.

[8] Álláspontja szerint a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdésben foglalt állást, amely az elektronikus ügyintézés során tett nyilatkozat joghatásának időpontját határozza meg, és amelyben az egységes bírói gyakorlat kialakítása szükséges. Az eldöntendő jogkérdés, hogy az elektronikus ügyintézés során a jognyilatkozat megtételének időpontja az ügyfél általi elküldés időpontja, vagy a hatóság informatikai rendszer feldolgozási (szerver) időpontja. A jogerős ítélet a bejelentés időpontját nem a nyilatkozat elküldéséhez, hanem hatóság rendszerének elfogadó nyugtájához kötötte, annak ellenére, hogy a perben bizonyítást nyert a két időpont eltérése mögötti ok. Ez az ítéleti megállapítás azért mutat túl az egyedi ügyön, mert minden elektronikus bejelentési kötelezettséget teljesítő ügyfelet érint, és az ügyintézés általános működéséhez kapcsolódik. Rendszeresen elfordulhatnak az informatikai rendszerek időeltérései és az ügyfeleket érintő jogkövetkezmények nem függhetnek a hatóság belső feldolgozási idejétől, amelyek számukra előre nem láthatóak és nem befolyásolhatóak. Ez a jogbiztonság sérelméhez vezet, mert az ügyfél nem tudja megállapítani a bejelentési kötelezettsége teljesítésének időpontját még akkor sem, ha a rendszeren keresztül azt igazoltan megtette. Ez az értelmezés kiszámíthatatlanná teszi a kötelezettség teljesítését és az ügyfélre hárítja a hatósági informatikai működés kockázatát. A bíróság által e körben kifejtett jogértelmezése országos jelentőségű, mert a döntés következménye az lenne, hogy az ügyfél felelne a hatósági informatikai infrastruktúra működéséért. Ez véleménye szerint igényli az egységes bírói gyakorlat kialakítását, annak hiánya tömeges jogvitákhoz vezetne.

[9] A felperes a Kp. 78. § (1) és (2) bekezdésének sérelmét állította amiatt, hogy a bizonyítási kötelezettséget a bíróság az ügyfélre hárította a hatósági rendszer működésével kapcsolatban; a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen értékelésével a Kp. 85. § (5) bekezdése sérült; a tisztességes eljárás Kp. 2. § (1) és (2) bekezdése szerinti elvébe ütközött, hogy a bíróság az ügyfél számára bizonyíthatatlan feltételt állított fel; a Kp. 3. §-ában rögzített fegyveregyenlőség elve is sérült amiatt, hogy a hatóság technikai állításait a bíróság ellenőrizetlenül fogadta el.

A Kúria döntése és jogi indokai

[10] A felülvizsgálati kérelem elbírálására – az alábbiak szerint – nincs lehetőség.

[11] A Kp. 117. § (4) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – részletesen indokolni nem kell. A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[12] A Kp. 118. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[13] A Kp. 3. § (3) bekezdése szerint a jogvita elbírálásához szükséges tények feltárása, az alátámasztásukra szolgáló adatok és bizonyítékok rendelkezésre bocsátása – ha törvény eltérően nem rendelkezik – a feleket terheli.

[14] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerinti befogadásról szóló döntés során a Kúriának nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kell vizsgálnia. A joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelmet akkor kell befogadni, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve, hogy az adott jogkérdés mikénti megítélésében a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjának első fordulatára való hivatkozás esetén ezért – amint arra a Kúria a 7/2023. Jogegységi határozatában (Jpe.IV.60.024/2023/10.) is rámutatott – konjunktív feltételként kell vizsgálni egyrészt azt, hogy az adott elvi jelentőségű jogkérdésben a Kúria közzétett határozatában korábban már állást foglalt-e, másrészt pedig azt, hogy a felvetett jogkérdésben vannak-e olyan eltérő bírói döntések, amelyek arra világítanak rá, hogy a bírói gyakorlat szétartó lenne, annak egysége – ellentétes jogértelmezés miatt – a támadott jogerős ítélet folytán sérült vagy ennek veszélye áll fenn (Kfv.VII.37.187/2023/2., Kfv.I.35.060/2025/2., Kfv.III.37.152/2025/4.). A joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségességére figyelemmel a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel nem támogatható (Kfv.II.38.109/2019/2, Kfv.VII.45.129/2023/3., Kfv.I.35.092/2025/2.).

[15] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpont szerinti befogadhatósági ok azt teszi lehetővé, hogy a Kúria az alsóbb fokú bíróságok felett megfelelő kontrollt gyakorolhasson, és

az egységes ítélkezés követelményének megtartása érdekében számukra – szükség szerint – irányt mutasson. A joggyakorlat egysége azt jelenti, hogy a bíróságok között nincs eltérés a tekintetben, hogy az egyes jogszabályokat miként kell értelmezni, azaz mi a jogi norma alapvető tartalma, illetve azt hogyan kell alkalmazni (Kfv.III.37.442/2024/2., Kfv.VII.45.075/2024/2., Kfv.IV.37.414/2025/2.). A befogadáshoz éppen ezért nem elegendő, hogy a Kúria egy adott jogkérdésben még nem foglalt állást, az is szükséges, hogy a fél arra hivatkozzon, hogy az adott jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy, hogy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezzel a joggyakorlat egysége megbomlásának a veszélye áll fenn.

[16] A Kúria a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége [Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont, ab) alpont] okán kizárólag akkor teszi lehetővé a jogerős ítélet felülvizsgálatát, ha a vizsgált jogkérdés az egyedi ügyön túlmutat. A befogadáshoz ebben az esetben az is szükséges, hogy valamilyen további – általában a jogegységgel, illetve közvetetten a jogbiztonsággal kapcsolatba hozható – fontos ok fennálljon, és ennek folytán a Kúria iránymutatása váljon szükségessé. Ezen pont alapján a felülvizsgálati kérelem befogadása különösen abban az esetben indokolt, ha a jogkérdés nagy számban előforduló, új típusú ügyben merült fel, valamint, ha az adott ügy a jogalanyok széles körét érinti. Az ügyek társadalmi jelentősége jellemzően akkor mutatható ki, ha olyan jogkérdés merült fel, amely a társadalom széles körét közvetlenül, vagy közvetve érinti (Kfv.IV.37.960/2020/2., Kfv.I.35.194/2021/2.).

[17] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontjára történő hivatkozás esetén a félnek meg kell jelölnie, hogy a jogerős határozatot hozó bíróság melyik eljárási szabályt sértette meg, és ez miként befolyásolta az alapvető eljárási jogának gyakorlását (Kfv.III.45.111/2025/2., Kfv.VII.45.025/2021/2.); illetve azt kell bemutatnia, hogy az eljárási szabályszegés a konkrét ügy érdemére kihatással volt, továbbá, hogy annak ténybeli alapja kétséget ébreszt a jogerős határozat helytállósága tekintetében oly mértékben, hogy az további érdemi vizsgálat nélkül nem megítélhető (Kfv.VII.45.269/2022/2., Kfv.I.35.472/2022/3.; Kfv.II.37.690/2023/2., Kfv.V.37.555/2024/2.). A Kp. 117. § (4) bekezdésében előírtak szerint az ad) alpontra hivatkozás esetén a felülvizsgálattal élő félnek a befogadhatóság körében előterjesztendő részletes indokolási kötelezettsége van. A kérelem előterjesztőjét a befogadási ok indokainak előadására terheli kötelezettség, amely indokolási kötelezettség a felülvizsgálati eljárás szakaszainak elkülönülése miatt nem teljesíthető sem mindössze jogszabályhelyek megjelölésével, sem csupán a felülvizsgálati kérelem érdemi indokaira való utalással. A Kp. nem ad lehetőséget a Kúriának arra, hogy a kérelmező helyett a felülvizsgálati kérelemből maga keresse meg és válogassa ki, mi minősülhet eljárásjogi szempontból befogadási oknak. A Kúria az eljárásjogi indokokra alapított befogadási kérelemről való döntés során nem végezheti el a támadott jogerős határozat felülvizsgálatát, az abban megjelölt jogszabálysértésekről nem foglalhat állást, arra csak a befogadott felülvizsgálati kérelmet érdemben elbíráló határozatban kerülhet sor (Kfv.III.45.100/2025/2., Kfv.III.45.120/2025/2. Kfv.VII.37.167/2024/2.).

[18] A felperes a felülvizsgálati kérelmében elvi jelentőségű jogkérdésként azt tüntette fel, hogy elektronikus ügyintézés során a jognyilatkozat megtételének időpontjaként az ügyfél általi elküldés időpontját, vagy a hatóság informatikai rendszer feldolgozási (szerver) időpontját kell-e tekinteni. A felperes által feltett jogkérdés azonban téves, mivel a perben nem ez a kérdés merült fel, hanem az, hogy melyik időpont tekinthető a foglalkoztatás bejelentése tényleges időpontjának: az eBEV portálon szereplő időpont, vagy az elfogadó nyugtán feltüntetett időpont, amelyek között 1 óra különbség volt. A bíróság ebben a technikai jellegű kérdésben a NAV által adott választ elfogadva döntött, amely egyértelmű

magyarázatot adott arra, hogy az eBEV portálon a szerveridő szerepel, de a bejelentés helyes (valós) időpontja az elfogadó nyugtán található szerveridő plusz 1 óra (GMT+1).

[19] Azon túl, hogy a felvetett jogkérdés nem következett a lefolytatott peres eljárásból, az is megállapítható volt, hogy a felperes nem mutatta be azt sem, hogy a bírói gyakorlat – akár az általa feltett, akár a bíróság által vizsgált jogkérdésben – ne lenne egységes, vagy bármely okból a jogegység megbomlásától kellene tartani. Nem utalt olyan eltérő bírói döntésekre, amelyek a bírói gyakorlat széttartására utalnának, és nem vetett fel olyan okot sem, amely miatt az egységes bírói gyakorlat követése a körülmények változása miatt már nem lenne tartható. A fentiekre figyelemmel a felperes a bírói gyakorlat egységének hiányára és a jogegység megbomlásának veszélyére alaptalanul hivatkozott, ezért a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjában szabályozott okból nem lehetett a felülvizsgálati kérelmet befogadni.

[20] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja tekintetében szintén jelentősége van annak, hogy a peres eljárásban nem a felperes által megjelölt jogkérdés merült fel. A perben ténylegesen elbírált jogkérdés vonatkozásában pedig a felperes nem adott elő olyan tény, körülményt, amely valószínűsítene az egyedi tényállású ügy önmagán túlmutató súlyát, jelentőségét. A felperesnek a befogadás körében előterjesztett érveléséből az tűnik ki, hogy a felülvizsgálati kérelmét azért terjesztette elő, mert nem ért egyet a jogerős ítéletben kifejtett jogértelmezéssel, ami a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége szempontjából szintén nem értékelhető olyan körülményként, amely a felülvizsgálati kérelem befogadását indokolná.

[21] A felperes a befogadás iránti kérelmében megjelölte ugyan a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontját is, azonban csak a felülvizsgálati kérelem érdemi indokolásában adta elő az általa állított jogsértéseket, a befogadás körében a felülvizsgálati kérelem indokolást nem tartalmazott. Tekintettel arra, hogy a Kp. 117. § (4) bekezdése e vonatkozásban a befogadás iránti kérelem részletes indokolását várja el, és a felet terheli kötelezettség a befogadási ok indokainak előadására, amely nem teljesíthető sem mindössze jogszabályhelyek megjelölésével, sem csupán a felülvizsgálati kérelem érdemi indokaira való utalással, ezért ezen alpont alapján sem lehetett befogadni a felperes felülvizsgálati kérelmét.

[22] A fentiek alapján a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[23] *A felülvizsgálati kérelem befogadására nincs lehetőség, ha a fél a felülvizsgálati kérelmében a Kp. 117. § (4) bekezdésében megkövetelt módon nem indokolja a befogadás szükségességét.*

Záró rész

[24] A végzés ellen sem fellebbezésnek, sem felülvizsgálatnak nincs helye [Kp. 112. § (2) bekezdés, Kp. 116. § d) pont].

[25] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül, indokolt végzéssel határozott.

Budapest, 2026. március 4.

Dr. Farkas Katalin s.k. a tanács elnöke, Dr. Bérces Nóra s.k. előadó bíró, Dr. Kovács András s.k. bíró, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k. bíró, Dr. Varga Eszter s.k. bíró

A kiadmány hitelél:

tisztviselő